Sbírka soudních rozhodnutí

STANOVISKO GENERÁLNÍHO ADVOKÁTA
MANUELA CAMPOS SÁNCHEZ-BORDONY
přednesené dne 26. září 2019 [1]

Věc C-785/18

GAEC Jeanningros
proti
Institut national de l'origine et de la qualité (INAO),
Ministre de l'Agriculture et de l'Alimentation,
Ministre de l'Économie et des Finances,
za účasti:
Comité interprofessionnel de gestion du Comté

[žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Conseil d'État (Státní rada, Francie)]

„Předběžná otázka – Zemědělství – Ochrana zeměpisných označení a označení původu zemědělských produktů a potravin – Změna specifikace produktu – Podstatná změna – Změna menšího rozsahu – Žádost o změnu menšího rozsahu podaná u vnitrostátních soudů – Vnitrostátní judikatura zamítající žaloby ve chvíli rozhodnutí Komise – Chráněné označení původu Comté"

1. Podle nařízení (EU) č. 1151/2012 [2] chráněná označení původu (dále jen „CHOP") musí splnit to, co je stanoveno ve specifikaci produktu, který přebírá jeho název, popis produktu, metodu jeho získání, vymezení zeměpisné oblasti a další potřebné informace.

2. Tyto specifikace produktu mohou být změněny prostřednictvím určitých integrovaných správních řízení, podobných těm, jimiž se řídí původní registrace CHOP, v nichž rozhodují jak vnitrostátní orgány, tak Komise. Jeho režim je zachycen v nařízení v přenesené pravomoci [3], jakož i v prováděcím nařízení [4] a lehce se odlišuje v závislosti na důležitosti těchto změn.

3. Předběžná otázka, kterou předkládá Conseil d'État (Státní rada, Francie), umožní Soudnímu dvoru vyjasnit funkci soudních orgánů povolaných kontrolovat platnost rozhodnutí vnitrostátních orgánů vydaných v těchto řízeních.

4. Konkrétně musí být objasněno, zda pokud Komise přijala žádost o změnu „menšího rozsahu" specifikace produktu CHOP schváleného orgány členského státu, mají soudní orgány tohoto státu rozhodnout o žalobách podaných proti vnitrostátním rozhodnutím, jimiž bylo vyhověno této změně.

1 – Původní jazyk: španělština.

2 – Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1151/2012 ze dne 21. listopadu 2012 o režimech jakosti zemědělských produktů a potravin (Úř. věst. 2012, L 343, s. 1).

3 – Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 664/2014 ze dne 18. prosince 2013, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1151/2012, pokud jde o stanovení symbolů Unie pro chráněná označení původu, chráněná zeměpisná označení a zaručené tradiční speciality a o některá pravidla pro původ, procesní pravidla a další přechodná pravidla (Úř. věst. 2014, L 179, s. 17).

4 – Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 668/2014 ze dne 13. června 2014, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1151/2012 o režimech jakosti zemědělských produktů a potravin (Úř. věst. 2014, L 179, s. 36).

I. Právní rámec

A. Unijní právo

1. Nařízení č. 1151/2012

5. Podle článku 7:

„1. Chráněné označení původu nebo chráněné zeměpisné označení musí být v souladu se specifikací, která obsahuje alespoň:

a) název, který se má chránit jako označení původu nebo zeměpisné označení […];

b) popis zemědělského produktu nebo potraviny, případně včetně surovin a základní fyzikální, chemické, mikrobiologické nebo organoleptické vlastnosti produktu nebo potraviny;

c) vymezení zeměpisné oblasti […] a případně údaje, které svědčí o tom, že jsou splněny požadavky čl. 5 odst. 3;

d) důkaz, že produkt pochází z vymezené zeměpisné oblasti uvedené v čl. 5 odst. 1 nebo 2;

e) popis metody získání produktu a případně autentických a neměnných místních metod, jakož i údaje o balení […];

f) údaje, které dokládají:

   i) souvislost mezi jakostí nebo vlastnostmi produktu a zeměpisným prostředím podle čl. 5 odst. 1 nebo

   ii) souvislost mezi určitou jakostí, pověstí nebo jinou vlastností zemědělského produktu nebo potraviny a zeměpisným původem podle čl. 5 odst. 2;

[…]

h) jakékoli zvláštní pravidlo týkající se označování dotyčného produktu;

[…]“

6. Článek 49 odst. 4 druhý pododstavec, stanoví:

„Členský stát zajistí, aby rozhodnutí ve prospěch žádosti bylo zveřejněno a aby každá fyzická nebo právnická osoba s oprávněným zájmem měla možnost odvolání.“

7. Článek 53 má toto znění:

„1. Seskupení, které má oprávněný zájem, může požádat o schválení změny specifikace produktu.

V žádosti se uvedou požadované změny a jejich odůvodnění.

2. Pokud změna zahrnuje jednu nebo více podstatnějších změn specifikace, řídí se žádost o změnu postupem podle článků 49 až 52.

Pokud jsou však navrhované změny menšího rozsahu, Komise žádost schválí, nebo zamítne. V případě schválení změn, které znamenají změnu prvků uvedených v čl. 50 odst. 2, zveřejní Komise tyto prvky v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Aby určitá změna v rámci režimu jakosti popsaného v hlavě II byla považována za změnu menšího rozsahu, nesmí:

a) se týkat hlavních vlastností produktu;

b) měnit souvislost uvedenou v čl. 7 odst. 1 písm. f) bodě i) nebo ii);

c) zahrnovat změnění názvu nebo jakékoli části názvu produktu;

d) se dotýkat vymezené zeměpisné oblasti ani

e) představovat nárůst omezení obchodu s daným produktem nebo jeho surovinami.

[…]“

2. Nařízení v přenesené pravomoci (EU) č. 664/2014

8. Článek 6 odst. 2 („Změny specifikace produktu“) stanoví:

„Žádosti o změnu menšího rozsahu, které se týkají specifikace produktu s chráněným označením původu nebo chráněným zeměpisným označením, se předkládají orgánům toho členského státu, v němž se nachází zeměpisná oblast chráněného označení. […]

V žádosti o změnu menšího rozsahu se navrhují pouze menší změny ve smyslu čl. 53 odst. 2 nařízení [č. 1151/2012]. Je třeba v ní tyto změny menšího rozsahu popsat, uvést souhrn důvodů, proč je změna potřebná, a prokázat, že navrhované změny lze považovat za změny menšího rozsahu v souladu s čl. 53 odst. 2 nařízení (EU) č. 1151/2012. Žádost u každé změny porovná původní specifikaci produktu a případně původní jednotný dokument s navrhovaným pozměněným zněním. Žádost musí být vypracována tak, aby nevyžadovala žádné další vyjasnění, a musí obsahovat všechny změny specifikace produktu a případně jednotného dokumentu, pro něž je požadováno schválení.

Neinformuje-li Komise žadatele do tří měsíců po doručení žádosti jinak, považují se změny menšího rozsahu uvedené v čl. 53 odst. 2 druhém pododstavci nařízení (EU) č. 1151/2012 za schválené.

Žádost o změnu menšího rozsahu, jež není v souladu s druhým pododstavcem tohoto odstavce, není přípustná. Automatické schválení podle třetího pododstavce tohoto odstavce se na takové žádosti nevztahuje. Je-li žádost považována za nepřípustnou, informuje o tom Komise žadatele do tří měsíců po jejím doručení.

Komise schválenou změnu specifikace produktu, která je menšího rozsahu a nepředstavuje úpravu prvků uvedených v čl. 50 odst. 2 nařízení (EU) č. 1151/2012, zveřejní.“

3. Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 668/2014

9. Článek 10 („Procesní pravidla pro změny specifikace produktu“) zní:

„1. Žádosti o schválení změny specifikace produktu, která není menšího rozsahu, u chráněných označení původu nebo chráněných zeměpisných označení se vyhotoví v souladu s formulářem v příloze V. Tyto žádosti se doplní v souladu s požadavky stanovenými v článku 8 nařízení (EU) č. 1151/2012. Pozměněný jednotný dokument se vyhotoví v souladu s formulářem v příloze I tohoto nařízení. Odkaz na zveřejnění specifikace produktu v pozměněném jednotném dokumentu musí vést k aktualizovanému znění navrhované specifikace produktu.

[…]

2. Žádosti o schválení změny menšího rozsahu podle čl. 53 odst. 2 druhého pododstavce nařízení (EU) č. 1151/2012 se vyhotoví v souladu s formulářem v příloze VII tohoto nařízení.

K žádostem o schválení změny menšího rozsahu týkající se chráněných označení původu nebo chráněných zeměpisných označení se připojí aktualizovaný jednotný dokument (pokud došlo ke změnám), který se vyhotoví v souladu s formulářem v příloze I. Odkaz na zveřejnění specifikace produktu v pozměněném jednotném dokumentu musí vést k aktualizovanému znění navrhované specifikace produktu.

Členské státy k žádosti pocházející z Unie připojí prohlášení, že žádost podle nich splňuje podmínky nařízení (EU) č. 1151/2012 a ustanovení přijatých na jeho základě, a odkaz na zveřejnění aktualizované specifikace produktu. […] Žádosti o změnu menšího rozsahu v případech podle čl. 6 odst. 2 pátého pododstavce nařízení v přenesené pravomoci (EU) č. 664/2014 zahrnují u žádostí, které pocházejí z členských států, odkaz na zveřejnění aktualizované specifikace produktu a u žádostí pocházejících ze třetích zemí aktualizovanou specifikaci produktu.

[…]“

B. Vnitrostátní právní předpisy. Vyhláška ze dne 8. září 2017 ministra zemědělství a výživy, a ministra hospodářství a financí o změnách specifikace produktu s CHOP „Comté“ [5]

10. Článek 1 stanoví:

„Pro účely předání Evropské komisi se schvaluje specifikace produktu chráněného označení původu ‚Comté‘ změněná na návrh Comisión permanente del Comité nacional de las denominación lácteas, agroalimentarias y forestales del Instituto nacional del origen y de la calidad (Stálý výbor národní komise pro mlékárenská, zemědělsko-potravinářská a lesnická označení Národního institutu pro původ a kvalitu.“

11. Podle znění článku 2:

„Tato vyhláška je použitelná od data, kdy Evropská komise schválí specifikaci produktu chráněného označení původu ‚Comté‘.

5 – Arrêté du 8 septembre 2017 du ministre de l’Agriculture et de l’Alimentation et du ministre de l’Économie et des Finances relatif à la modification du cahier des charges et de l’appellation d’origine protégée „Comté“ (JORF č. 217, ze dne 16. září 2017; dále jen „Vyhláška ze dne 8. září 2017“).

Datum schválení změn ze strany Evropské komise bude zveřejněno prostřednictvím oznámení publikovaného v Úředním věstníku Ministerstva zemědělství a výživy v případě potřeby společně se schválenou verzí specifikace produktu.“

II. Spor v původním řízení a předběžná otázka

12. Dne 16. listopadu 2017 napadl Groupement agricole d’exploitation en commun (GAEC) Jeanningros před Conseil d’État (Státní rada) vyhlášky ze dne 8. září 2017 a žádal zrušení článku 5.1.18 změněné specifikace, která zakazuje „roboty na dojení“.

13. Prostřednictvím rozhodnutí zveřejněného dne 1. června 2018 Komise schválila žádost o změnu menšího rozsahu specifikace produktu CHOP „Comté“ [6] v souladu s čl. 53 odst. 2 druhým pododstavcem nařízení č. 1151/2012, s ohledem na čl. 6 odst. 2 třetí pododstavec nařízení č. 664/2014.

14. Conseil d’État (Státní rada) má pochybnost, zda je třeba o projednávané žalobě podané proti vyhlášce ze dne 8. září 2017 rozhodnout, nebo naopak, zda o ní nemá rozhodovat, jak to již udělala v jiných případech [7].

15. Předkládající soud doposud při rozhodování o napadení rozhodnutí, jímž francouzská vláda předává Komisi žádost o registraci CHOP společně se schválenou specifikací produktu, zastával ten postoj, že pokud v okamžiku vydání rozsudku již Komise zapsala uvedené označení do registru [8], je takové napadení bezpředmětné.

16. Podle uvedené judikatury Conseil d’État (Státní rada) nepřezkoumá zákonnost specifikace produktu zapsaného Komisí, přestože, jak je tomu v tomto případě, bylo napadeno vnitrostátní rozhodnutí, které je jeho základem. Tak je tomu i v případě změn menšího rozsahu.

17. Předkládající soud se táže, zda je tento postup v souladu unijním právem, nebo zda má při vědomí dopadu, který může mít případné zrušení napadeného vnitrostátního aktu na platnost registrace provedené Komisí, naopak o zákonnosti aktu rozhodnout.

18. Uvedené pochybnosti vedou Conseil d’État (Státní rada) k položení následující předběžné otázky Soudnímu dvoru:

„Musí být článek 53 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1151/2012 ze dne 21. listopadu 2012 o režimech jakosti zemědělských produktů a potravin, článek 6 nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 664/2014 ze dne 18. prosince 2013, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1151/2012, pokud jde o stanovení symbolů Unie pro chráněná označení původu, chráněná zeměpisná označení a zaručené tradiční speciality a o některá pravidla pro původ, procesní pravidla a další přechodná pravidla, a článek 10 prováděcího nařízení Komise (EU) č. 668/2014 ze dne 13. června 2014, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1151/2012, ve spojení s článkem 47 Listiny základních práv Evropské unie [(dále jen „Listina“)], vykládány v tom smyslu, že v konkrétním případě, kdy Evropská komise vyhověla žádosti vnitrostátních orgánů členského státu o změnu specifikace označení a o zápis chráněného

6 – Zveřejnění žádosti změny menšího rozsahu podle čl. 53 odst. 2 pododstavec druhý nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1151/2012 ze dne 21. listopadu 2012 o režimech jakosti zemědělských produktů a potravin (Úř. věst. 2018, C 187, s. 7).

7 – Conseil d’État „Syndicat de défense et de promotion des fabricants et affineurs du Morbier“, 5 novembre 2003, req. n.º 0230438.

8 – Registr chráněných označení původu a chráněných zeměpisných označení je stanoven v čl. 11 odst. 1 nařízení č. 1151/2012. Dostupné na http://ec.europa.eu/agriculture/quality/door/list.html.

označení původu, zatímco je tato žádost stále předmětem řízení před soudními orgány tohoto státu, mohou uvedené orgány rozhodnout, že již není třeba v projednávaném sporu rozhodnout, nebo musí o legalitě tohoto aktu vnitrostátních orgánů rozhodnout, s ohledem na účinky případného zrušení napadeného aktu na platnost zápisu uskutečněného Evropskou komisí?“

19. V řízení o žádosti o předběžné otázce předložily písemná vyjádření francouzská vláda a Komise. Soudní dvůr zvolil možnost rozhodnout věc bez nařízení ústního jednání.

III. Analýza

20. Pro účely odpovědi na předběžnou otázku se mi jeví vhodné nejprve analyzovat na jedné straně režim správních řízení zavedených k tomu, aby byly provedeny změny specifikace produktu chráněného označení původu, a na druhé straně druhy jejich soudní kontroly.

A. Řízení o změně specifikace produktu chráněného označením původu

21. Změna specifikace CHOP, stejně jako jeho registrace, se vyřizuje prostřednictvím integrovaného správního řízení za účasti příslušných orgánů členského státu a Komise. Bod 58 odůvodnění nařízení č. 1151/2012 zdůrazňuje tuto skutečnost [9].

22. Článek 53 odst. 2 nařízení č. 1151/2012 rozlišuje dva typy změn, a to „podstatnější“ a menšího rozsahu.

23. Podstatnější změny:

– se týkají hlavních vlastností produktu;

– mění souvislost mezi jakostí nebo vlastnostmi produktu a zeměpisným prostředím nebo souvislost mezi danou jakostí, pověstí či jinou vlastností produktu a zeměpisným původem (čl. 7 odst. 1 písm. f) body i) nebo ii) nařízení č. 1151/2012);

– zahrnují změnu názvu nebo jakékoli části názvu produktu;

– dotýkají se vymezené zeměpisné oblasti;

– představují nárůst omezení obchodu s daným produktem nebo jeho surovinami.

24. Za změny menšího rozsahu se považují ty, které čl. 53 odst. 2 druhý pododstavec nařízení (EU) č. 1151/2012 neoznačuje za podstatnější.

25. Paralelně jsou v čl. 53 odst. 2 nařízení (EU) č. 1151/2012 stanovena dvě řízení k provedení změn specifikace. Ohledně podstatnějších změn se odkazuje na články 49 až 52 (tedy řízení o zápisu CHOP); pro změny menšího rozsahu zavádí zjednodušené řízení.

9 – „S cílem zajistit, aby zapsaná označení původu, zeměpisná označení a zaručené tradiční speciality splňovaly podmínky stanovené tímto nařízením, by žádosti měly být posuzovány vnitrostátními orgány dotyčného členského státu v souladu s minimálními společnými ustanoveními, včetně vnitrostátního námitkového řízení. Komise by měla následně žádosti zkontrolovat, aby bylo zajištěno, že neobsahují zjevné chyby a že bylo zohledněno právo Unie i zájmy zúčastněných stran mimo členský stát žádosti.“

1. Řízení (řádné) o podstatné změně specifikace produktu chráněného označením původu

26. Řízení o zápisu CHOP tedy upravuje podstatnější změny specifikace [10]. Spočívá v první fázi, která se zahajuje (čl. 49 odst. 2 nařízení (EU) č. 1151/2012) žádostí o zápis CHOP, podanou za skupinu produktů orgánům členského státu, v němž se zeměpisně nachází oblast produkce.

27. Tyto orgány se musí vhodnými prostředky seznámit s žádostí, aby ověřily, zda je odůvodněná a zda splňuje podstatné náležitosti stanovené nařízením. Musí zaručit vhodné zveřejnění žádosti, navíc v přiměřené lhůtě, v níž by každá fyzická nebo právnická osoba s legitimním zájmem, která je usazena na jeho území, mohla podat své námitky [11].

28. Vnitrostátní orgány posoudí námitky, která obdržely, a rozhodnou, zda žádost splňuje požadavky nařízení (EU) č. 1151/2012. Je-li posouzení kladné, vydají rozhodnutí a musí zajistit zveřejnění a přístup elektronickými prostředky ke specifikaci, na jejímž základě rozhodly.

29. V tuto chvíli je zvláště relevantní čl. 49 odst. 4 nařízení (EU) č. 1151/2012, podle něhož „členský stát zajistí, aby jeho vyhovění žádosti bylo zveřejněno a aby každá fyzická nebo právnická osoba s oprávněným zájmem měla možnost odvolání“.

30. Pokud je rozhodnutí příslušného vnitrostátního orgánu kladné, vnitrostátní fáze vrcholí jeho předložením Komisi, která je informována také o obdržených přípustných námitkách [12].

31. „Evropská“ fáze tohoto řízení začíná přezkumem, který provádí Komise, jakmile obdrží vnitrostátní rozhodnutí, aby ověřila, že žádost je odůvodněná a splňuje podmínky stanovené pro CHOP. Pokud se v průběhu tohoto přezkumu (který se nesmí trvat déle než šest měsíců), Komise přikloní k tomu, že žádosti vyhoví [13], zveřejní v *Úředním věstníku Evropské unie* jednotný dokument a odkaz na zveřejnění specifikace produktu [14].

32. Článek 51 nařízení (EU) č. 1151/2012 uvádí, že po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie* mohou orgány členského státu nebo třetí země, jakož i každá fyzická nebo právnická osoba, která má legitimní zájem a je usazena ve třetí zemi, oznámit námitku [15]. Komise předá bez odkladu toto oznámení o námitce orgánu členského státu, který jí žádost předložil [16], a zahájí řízení poté, co je tato námitka potvrzena [17].

33. Pokud neobdrží žádné oznámení o námitkách (nebo žádné odůvodněné prohlášení o námitkách, které je přípustné), zapíše Komise podstatné změny specifikace produktu, aniž by využila postup, na který odkazuje čl. 57 odst. 2 nařízení (EU) č. 1151/2012.

10 – Článek 7 nařízení v přenesené pravomoci č. 664/2014 rozšiřuje také toto běžné řízení na případy výmazu CHOP z registru, když není zajištěno splnění toho, co je uvedeno ve specifikaci produktu, nebo když se produkt s CHOP neuvede na trh nejméně v průběhu sedmi let.

11 – Článek 49 odst. 3 nařízení (ES) č. 1151/2012.

12 – To znamená námitky od fyzických nebo právnických osob, které dané produkty uváděly na trh v souladu s právem a používaly dotyčné názvy nepřetržitě po dobu nejméně pěti předchozích let (čl. 49 odst. 4 nařízení č. 1151/2012).

13 – Pokud se Komise žádost zamítne, protože se domnívá, že nebyly splněny podmínky pro zápis, přijme příslušné prováděcí akty k zamítnutí žádosti (čl. 52 odst. 1 nařízení č. 1151/2012).

14 – Článek 50 odst. 1 a 2 nařízení (EU) č. 1151/2012.

15 – Toto oznámení musí v každém případě obsahovat prohlášení uvádějící, že žádost by mohla porušit podmínky pro podstatné změny specifikace produktu stanovené v nařízení.

16 – Článek 51 odst. 1 nařízení (EU) č. 1151/2012.

17 – Oznámení o námitkách musí do dvou následujících měsíců doloženo odůvodněným prohlášením, jehož přípustnost analyzuje Komise. Pokud ji vyhodnotí jako přípustnou, vyzve Komise orgán nebo osobu, aby zformulovala vyjádření k námitce a vnitrostátní orgán, který předložil žádost, aby v přiměřené lhůtě, která nepřekročí tři měsíce, uskutečnil náležité konzultace.

34. Komise postupuje stejným způsobem, pokud obdrží prohlášení o odůvodněné námitce, která je přípustná, a dosáhne se dohody konzultacemi podle čl. 51 odst. 3 nařízení (EU) č. 1151/2012. Nedosáhne-li se dohody, přijme Komise prováděcí akty směřující k zápisu nebo podstatné změně specifikace CHOP podle přezkumného procesu popsaného v čl. 57 odst. 2 nařízení (EU) č. 1151/2012 [18].

35. V každém případě se akty o podstatných změnách CHOP a rozhodnutí o jejich zamítnutí zveřejňují v Úředním věstníku Evropské unie [19].

2. (Zjednodušené) řízení o změnách menšího rozsahu ve specifikaci CHOP

36. Nařízení (EU) č. 1151/2012 upravuje velmi stručným způsobem zjednodušené řízení. Jeho čl. 53 odst. 2, pododstavec druhý, se omezuje na prohlášení, že „pokud jsou však navrhované změny menšího rozsahu, Komise žádost schválí, nebo zamítne“. Dodává, že po schválení změny jednotného dokumentu nebo specifikace CHOP, ji Komise zveřejní v *Úředním věstníku Evropské unie*.

37. Nařízení s přenesenou pravomocí č. 664/2014 podrobněji upravilo zjednodušené řízení a přiblížilo jej řádnému řízení v čl. 6 odst. 2. Podle jeho znění žádosti o změnu menšího rozsahu: i) se musí se předkládat orgánům toho členského státu, v němž se nachází zeměpisná oblast chráněného označení; ii) musí tyto změny popsat a vysvětlit, proč je lze považovat za změny menšího rozsahu, a porovnat je s původním textem; iii) naproti tomu, jak je to v řádném řízení, nestanoví se pro ně vnitrostátní námitkové řízení [20].

38. A konečně, čl. 6 odst. 2 první pododstavec nařízení v přenesené pravomoci (EU) č. 664/2014 stanoví, že je-li členský stát toho názoru, že požadavky nařízení (EU) č. 1151/2012 a předpisů přijatých na jeho základě jsou splněny, může Komisi předložit dokumentaci žádosti o změnu menšího rozsahu ve specifikaci CHOP.

39. „Evropská“ fáze tohoto řízení se také zjednodušuje. Na této úrovni neexistuje postup pro projednání námitek a Komise má pravomoc vydat rozhodnutí, které může být výslovné či implicitní (změny menšího rozsahu se považují za schválené, pokud Komise ve lhůtě tří měsíců od obdržení žádosti neinformuje žadatele o opaku) [21]. Pokud Komise shledá žádost nepřípustnou, musí to oznámit žadateli ve lhůtě tří měsíců od jejího přijetí. Pokud ji schválí, musí Komise změny menšího rozsahu specifikace CHOP zveřejnit.

B. Soudní přezkum rozhodnutí přijatých v řízeních o změně specifikace CHOP

40. Jak řádné, tak zjednodušené řízení jsou, jak jsem právě vysvětlil, integrovaná správní řízení, v nichž postupně rozhodují vnitrostátní orgány i Komise.

18 – Článek 52 odst. 2 a 3 nařízení (EU) č. 1151/2012.

19 – Článek 52 odst. 4 nařízení (ES) č. 1151/2012.

20 – Nicméně pokud žádost o změnu menšího rozsahu není podána seskupením, které podalo žádost o registraci názvu nebo názvů, které se vztahují ke specifikaci produktu, dá členský stát tomuto seskupení (pokud nadále existuje) možnost se k návrhu se vyjádřit.

21 – Konkludentní schválení se nicméně neuplatní na změny menšího rozsahu, které nesplňují to, co je stanoveno v čl. 6 odst. 2, pododstavec druhý, nařízení v přenesené pravomoci (EU) č. 664/2014.

41. Tento typ integrovaných řízení je v unijním právu [22] upraven kazuisticky a byl široce zkoumán doktrínou z důvodu četných právních otázek, které vyvstávají [23].

42. Soudní kontrolou rozhodnutí přijatých v těchto řízeních se Soudní dvůr také zabýval kazuisticky, nikoli vyčerpávajícím způsobem [24], ačkoli několik nedávných případů v oblasti bankovní unie přispívá k profilování jeho judikatury [25].

43. V mém stanovisku ve věci Berlusconi a Fininvest jsem analyzoval judikaturu Soudního dvora ohledně integrovaných správních řízení EU, a rozlišoval jsem ji podle toho, zda rozhodovací pravomoc je v rukou vnitrostátních orgánů nebo unijních institucí [26].

44. V rozsudku Berlusconi a Fininvest Soudní dvůr ve zkratce rozhodl, že článek 263 SFEU brání tomu, aby vnitrostátní soudy vykonávaly kontrolu zákonnosti nezávazných zahajovacích, vyšetřovacích a navrhovaných aktů, které přijímají vnitrostátní orgány v rámci integrovaných správních řízení o schválení nabytí nebo zvýšení kvalifikovaných podílů v úvěrových institucích. Tento závěr vycházel ze dvou předpokladů:

– pokud akty vnitrostátních orgánů představují jednu fázi postupu, v němž unijní orgán jako jediný vykonává pravomoc k přijetí konečného rozhodnutí, aniž je vázán přípravnými akty nebo návrhy vnitrostátních orgánů, jedná se o unijní akty [27];

– v případě, kdy unijní právo zavádí výlučnou rozhodovací pravomoc unijního orgánu, je na unijním soudu, aby na základě své výlučné pravomoci podle článku 263 SFEU rozhodl o legalitě konečného rozhodnutí přijatého dotyčným unijním orgánem. Je pouze na unijním soudu, aby k zajištění účinné soudní ochrany zúčastněných přezkoumal případné vady, kterými jsou stiženy přípravné akty nebo návrhy vnitrostátních orgánů, jimiž by mohla být dotčena platnost tohoto konečného rozhodnutí [28].

45. Jak jsem vyjádřil ve stanovisku v uvedené věci [29], v integrovaných správních řízeních, na nichž se podílejí vnitrostátní i unijní orgány, je pro určení, zda má být soudní přezkum vykonán unijním soudem, nebo vnitrostátními soudy, klíčová pravomoc k přijetí konečného rozhodnutí. V případě, že je rozhodovací pravomoc v rukou unijního orgánu, soudní přezkum je na unijním soudu podle článku 263 SFEU. Pokud má vnitrostátní orgán zvláštní rozhodovací pravomoc, jsou vnitrostátní soudy příslušné ke kontrole zákonnosti jejich aktů [30].

22 – Ambiciózní doktrinální návrh kodifikace unijních správních řízení je návrh Mir, O., Hofmann, H. C. H., Schneider, J.-P., Ziller, J. a další (eds.), *Código ReNEUAL de procedimiento administrativo de la Unión Europea*, INAP, Madrid, 2015. Článek I-4 (4) kodexu ReNEUAL definuje „integrované řízení“ jako správní řízení, v němž unijní orgány a orgány členského státu, nebo orgány různých členských států, mají přiznané rozdílné funkce, které jsou nezávislé. Také je integrované řízení kombinací dvou úzce svázaných správních řízení.

23 – Alonso de León, S., *Composite administratives procedures in the European Union*, Iustel, Madrid, 2017; Eliantonio, M., „Judicial Review in an Integrated Administration: the Case of 'Composite Procedures'“, *Review of European Administrative Law*, 2014 č. 2, ss. 65 až 102; Della Cananea, G., „I procedimenti amministrativi composti dell'Unione europea“, in Bignami, F. a Cassese, S. (dirs.), *Il procedimento amministrativo nel diritto europeo*, Milano, Giuffrè, 2004; Mastrodonato, G., I *procedimenti amministrativi composti nel diritto comunitario*, Bari, Cacucci, 2007; Hofmann, H. C. H., „Composite decision-making procedures in EU administrative law“, in Hofmann, H. C. H. a Türk, A., *Legal Challenges in EU Administrative Law. Towards an Integrated Administration*, Edward Elgar, Cheltenham, 2009, s. 136.

24 – Brito Bastos, F., „Derivative illegality in European composite administrative procedures“, *Common Market Law Review*, 2018, č. 1, s. 101 až 134.

25 – Rozsudek ze dne 19. prosince 2018, Berlusconi a Fininvest (C-219/17, dále jen „rozsudek Berlusconi a Finivest“, EU:C:2018:1023). Ve věci Iccea Banca, v němž jsem přednesl stanovisko dne 9. července 2019 (C-414/18, EU:C:2019:574), bude teprve rozhodnuto.

26 – Stanovisko ze dne 27. června 2018 (C-219/17, EU:C:2018:502), body 64 až 79.

27 – Rozsudek ze dne 18. prosince 2007, Švédsko v. Komise (C-64/05 P, EU:C:2007:802), body 93 a 94; a rozsudek Berlusconi a Fininvest, bod 43.

28 – Rozsudek Berlusconi a Fininvest, bod 44. Viz *per analogiam* rozsudek ze dne 22. října 1987, Foto Frost (C-314/85, EU:C:1987:452), bod 17.

29 – Stanovisko ze dne 27. června 2018 (C-219/17, EU:C:2018:502), body 60 až 63.

30 – Ve svém stanovisku ze dne 9. července 2019, Iccrea Banca (C-414/18, EU:C:2019:574), jsem vycházel z předpokladu, že určování běžných příspěvků do Jednotného fondu pro řešení krizí se provádí také prostřednictvím integrovaného správního řízení, v němž rozhodují i příslušné vnitrostátní orgány, v nichž však konečné rozhodnutí přísluší Jednotnému výboru pro řešení krizí. Proto jsem dospěl k závěru, že jeho soudní přezkum přísluší výlučně Soudnímu dvoru a nikoli vnitrostátním soudům.

46. Mají vnitrostátní orgány vlastní rozhodovací pravomoc v první fázi řízení o změně menšího rozsahu specifikace CHOP? Pokud by tomu tak bylo, soudní kontrola tohoto vnitrostátního rozhodnutí náleží vnitrostátním soudům bez ohledu na to, zda Komise ve druhé fázi řízení vydala či nevydala rozhodnutí o zápisu změny.

47. Aby bylo možno odpovědět na tuto otázku, je namístě podívat se na judikaturu Soudního dvora o řízeních o zápisu CHOP [31]. Jak dále vysvětlím, tato judikatura podle mého názoru ukazuje, že orgány příslušného členského státu mají zvláštní a samostatnou rozhodovací pravomoc ve vnitrostátní fázi řízení.

48. Podle Soudního dvora v běžném řízení o zápisu CHOP:

– „existuje rozdělení pravomocí mezi dotčený členský stát a Komisi. Proto pokud jde o zápis podle normálního procesního řízení nebo podle zjednodušeného řízení, může k němu dojít pouze tehdy, pokud dotčený členský stát podal příslušnou žádost a oznámil specifikaci produktu a informace potřebné k registraci“ [32];

– „členský stát, kterému je žádost o zápis zaslána v rámci běžného postupu, musí ověřit, zda je tato žádost oprávněná, a domnívá-li se, že jsou splněny požadavky nařízení č. 2081/92, postoupí ji Komisi. Na druhou stranu […] Komise na základě formálního přezkumu pouze ověří, zda jsou uvedené požadavky splněny“ [33].

49. Z toho Soudní dvůr vyvozuje, že „rozhodnutí o zápisu označení jakožto CHOP […] může Komise přijmout jen tehdy, když jí dotyčný členský stát za tímto účelem předložil žádost, a že taková žádost může být učiněna jen tehdy, když členský stát ověřil, že je oprávněná. Tento systém rozdělení pravomocí připsal zejména tomu, že zápis předpokládá ověření splnění určitých podmínek, což ve značné míře vyžaduje od dotyčného členského státu důkladnou znalost zvláštních skutečností, k jejichž ověření mají příslušné orgány tohoto státu nejlepší předpoklady.“ [34]

50. Domnívám se, že tato judikatura o řízení o zápisu CHOP je přenositelná na řádné řízení o podstatných změnách specifikace produktu: jak jsem již vysvětlil, čl. 53 odst. 2 první pododstavec nařízení (EU) č. 1151/2012 odkazuje na jeho články 49 až 52, které se zabývají právě řízením o zápisu.

51. Domnívám se, že je také přenositelná na zjednodušené řízení, neboť čl. 6 odst. 2 nařízení v přenesené pravomoci (EU) č. 664/2014 ho pojímá podobným způsobem jako řádné řízení (které je upraveno za účelem zápisu CHOP), přestože v obou fázích vypouští postup pro námitky.

52. Citovaná judikatura se týkala řádného řízení o zápisu CHOP zavedeného nařízením (EU) č. 2081/92, které předcházelo tomu aktuálnímu [články 49 až 52 nařízení (EU) č. 1151/2012]. Točila se také, jak jsem již předeslal, kolem řízení podle zaniklého článku 17 tohoto nařízení, to znamená, zjednodušeného a přechodného před registrací v Unii existujících, chráněných nebo zaužívaných CHOP v členských státech [35].

31 – Rozsudky ze dne 6. prosince 2001, Carl Kühne a další (C-269/99, dále jen „rozsudek Carl Khüne a další“, EU:C:2001:659), a ze dne 2. července 2009, Bavaria a Bavaria Italia (C-343/07, dále jen „rozsudek Bavaria a Bavaria Italia“, EU:C:2009:415). Také je důležitý rozsudek Tribunálu ze dne 23. dubna 2018, CRM v. Komise (T-43/15, EU:T:2018:208, nepublikováno), na který budu později odkazovat.

32 – Rozsudky Carl Kühne a další, body 50 a 51, a Bavaria a Bavaria Italia, bod 64. Ten druhý ze zmiňovaných rozsudků se týká rozdělení mezi vnitrostátní orgány a Komisi ve integrovaném řízení zaniklý článek 17 nařízení Rady (EHS) č. 2081/92 ze dne 14. července 1992 o ochraně zeměpisných označení a označení původu zemědělských produktů a potravin (Úř. věst. 1992, L 208, s. 1; Zvl. vyd. 03/13, s. 4), což bylo zjednodušené a přechodné řízení o registraci v Unii o existujících CHOP, chráněných nebo zaužívané v členských státech.

33 – Rozsudky Carl Kühne a další, bod 52, a Bavaria a Bavaria Italia, bod 65.

34 – Rozsudky Carl Kühne a další, bod 53, a Bavaria a Bavaria Italia, bod 66.

35 – Viz poznámka 32.

53. Tato řízení také mají jednu fázi vnitrostátní a druhou evropskou, které mají podobnou povahu jako současné řízení o zápisu a o změně specifikace CHOP. Proto opakuji, že judikatura Soudního dvora, která tato řízení analyzovala, je přenositelná na změny menšího rozsahu specifikace CHOP.

54. V souladu s touto judikaturou má vnitrostátní orgán kontrolu nad řízením o změně menšího rozsahu, což je odůvodněno, mimo jiné [36], následujícími důvody:

– seskupení výrobců musí povinně zahájit toto řízení před příslušným vnitrostátním orgánem členského státu, na jehož území se nachází CHOP. Tato seskupení nemohou svou žádost předložit přímo Komisi;

– vnitrostátní orgány musí ověřit slučitelnost návrhu se základními požadavky nařízení (EU) č. 1151/2012, neboť jsou to ony, které mají nejlepší znalosti k prověření zvláštností těchto změn menšího rozsahu;

– orgán členského státu je příslušný ke schválená nebo zamítnutí žádosti o změnu menšího rozsahu ve vnitrostátní fázi. Má tedy, *klíč* k otevření nebo neotevření následné etapy řízení prostřednictvím předání žádosti Komisi. Bez kladného rozhodnutí vnitrostátního orgánu nemůže Komise zasáhnout;

– Komise ověří, zda je žádost o změnu menšího rozsahu v souladu s nařízením (EU) č. 1151/2012, nařízením v přenesené pravomoci (EU) č. 664/2014 a s prováděcím nařízením (EU) č. 668/2014, to znamená, zda obsahuje požadované náležitosti a zda netrpí zjevnými vadami [37];

– vnitrostátní orgán má stále možnost vzít žádost předloženou Komisi zpět dříve, než je zaregistrována.

55. Tyto pravomoci zvýrazňují, že vnitrostátní orgán má širokou samostatnou rozhodovací pravomoc ve vnitrostátní fázi integrovaného řízení o změně menšího rozsahu specifikace CHOP [38]. Pravomoc, která je podrobena pouze kontrole vnitrostátních soudů, s tím, že Soudnímu dvoru přísluší pravomoc finalizovat rozhodnutí Komise v evropské fázi řízení [39].

56. Toto tvrzení podporuje čl. 49 odst. 4 nařízení (EU) č. 1151/2012, na který jsem shora odkazoval [40]. V důsledku toho samotným právním předpisem, který je základem, evropský zákonodárce jednoznačným způsobem uznal, že proti kladnému rozhodnutí orgánů členského státu o změně menšího rozsahu specifikace produktu má každá fyzická nebo právnická osoba s legitimním zájmem „možnost podat žalobu“.

36 – Členské státy mohou stanovit ve svém vnitrostátním právu přechodnou ochranu CHOP omezenou na své území od ukončení vnitrostátní fáze registračního řízení, a dokud se Komise k žádosti nevyjádří. Ačkoli tato možnost je zakotvena v článku 9 nařízení (EU) č. 1151/2012 pouze pro zápis CHOP, a nikoli pro změny specifikace produktu, také reflektuje kontrolu vnitrostátního orgánu nad vnitrostátní fází těchto integrovaných řízení.

37 – Rozsudky Carl Kühne a další, bod 54, a Bavaria a Bavaria Italia, bod 67.

38 – V řízeních o změnách specifikace vinařských CHOP, upravených pozdějšími předpisy, je pravomoc vnitrostátních orgánů téměř výlučná, s výjimkou zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*, které realizuje Komise. Objevuje se v nich tendence k posílení pravomoci vnitrostátních orgánů, pravděpodobně z důvodu administrativních obtíží, které má Komise s řízením této evropské fáze.
Řízení o změnách specifikace vinařských produktů s CHOP jsou upravena především v článku 105 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1308/2013 ze dne 17. prosince 2013, kterým se stanoví společná organizace trhů se zemědělskými produkty a zrušují nařízení Rady (EHS) č. 922/72, (EHS) č. 234/79, (ES) č. 1037/2001 a (ES) č. 1234/2007 (Úř. věst. 2013, L 347, s. 671), jakož i v článcích 14 až 18 nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2019/33, ze dne 17. října 2018, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1308/2013, pokud jde o žádosti o ochranu označení původu, zeměpisných označení a tradičních výrazů v odvětví vína, řízení o námitce, omezení použití, změny specifikace výrobku, zrušení ochrany a označování a obchodní úpravu (Úř. věst. 2019, L 9, s. 2).

39 – Rozsudek Bavaria a Bavaria Italia, body 70 a 71.

40 – Bod 28 tohoto stanoviska.

57. Evidentně tato žaloba – která, jak je logické, se podává u vnitrostátních soudů – byla výslovně zamýšlena pro rozhodnutí o podstatných změnách specifikace CHOP. Vzhledem k podobnosti řízení, jímž se řídí tyto změny a změny menšího rozsahu, se domnívám, že právo podat žalobu, se uplatní stejně i na změny menšího rozsahu.

58. Co se týče nezbytných autonomních aktů, o nichž následně rozhodne Komise, unikají rozhodnutí vnitrostátních orgánů o těchto změnách menšího rozsahu do sféry výlučné pravomoci unijních soudů. Ve skutečnosti z věcného hlediska a s ohledem velmi omezeného rozsahu uvážení, který ve vztahu k nim Komise má, jsou to rozhodnutí vnitrostátních orgánů, která opravdu zohledňovala všechny prvky, jež odůvodňují schválení těchto změn ve specifikaci produktu.

59. Podle ustálené judikatury Soudního dvora jsou to vnitrostátní soudy, kdo musí rozhodnout o vadách nějakého vnitrostátního aktu, v tomto případě po předložení žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce Soudnímu dvoru, za stejných podmínek kontroly uplatnitelné na každý konečný akt vydaný stejným vnitrostátním orgánem, který může mít nepříznivý dopad na třetí osoby a v zájmu účinné soudní ochrany posoudit žalobu podanou za tím účelem jako přípustnou, přestože vnitrostátní procesní předpisy ji neupravují [41].

C. Přítomnost těchto úvah v původním řízení

60. Strany vedou před Conseil d'État (Státní rada) spor kvůli změně menšího rozsahu ve specifikaci CHOP sýru „Comté". Nediskutuje se o tom, že nový napadený článek (číslo 5.1.18), který zavádí zákaz robotů na dojení, má povahu změny menšího rozsahu.

61. Předkládající soud potřebuje, ve stručnosti, vědět, zda nařízení, na která se odkazovalo, a článek 47 Listiny mu umožňují podpořit svou předchozí judikaturu (podle níž už nerozhodoval o podaných žalobách poté, co Komise schválila změnu) nebo ji musí napravit.

62. Úvahy, které se opírají o judikaturu Soudního dvora týkající se řízení o zápisu CHOP a o právní předpisy v této oblasti [se zvláštním zřetelem na čl. 49 odst. 4 nařízení (EU) č. 1151/2012], které jsem až dosud předkládal, mne vedou k tomu, abych podpořil druhý z těchto názorů.

63. Domnívám se, že nerozhodnout o žalobě podané těmi, kdo jsou oprávněni ji v případě změn menšího rozsahu specifikace produktu s CHOP podat, by bylo neslučitelné s právem, které dotčeným dává nařízení (EU) č. 1151/2012 a s judikaturou Soudního dvora o integrovaných řízeních týkajících se registrace CHOP. Stejně tak by to nerespektovalo článek 47 Listiny.

64. Tím je ve skutečnosti zodpovězena předběžná otázka, neboť předkládající soud zaměřuje tuto otázku na povinnost rozhodnout, či nerozhodnout o žalobě, více než na důsledky, jaké jeho rozsudek může mít na rozhodnutí již vydaná Komisí. Zmíním se nicméně i o těchto důsledcích.

65. Podle mého názoru by zrušení vnitrostátního aktu, jehož prostřednictvím byla za účelem předání Komisi schválena změna menšího rozsahu, vyvolalo jako *řetězovou reakci* absenci právního základu samotného rozhodnutí Komise.

41 – V tomto smyslu viz rozsudky ze dne 3. prosince 1992, Oleificio Borelli v. Komise, C-97/91, EU:C:1992:491, body 9 až 13; Carl Kühne a další, bod 58; Bavaria a Bavaria Italia, bod 57, a Berlusconi a Fininvest, body 45 a 46.

66. Abychom se vyhnuli těmto nepříznivým dopadům, bylo by vhodné, aby Komise přerušila tu fázi řízení, které u ní probíhá, pokud jsou zde nerozhodnuté žaloby před vnitrostátními soudy podané proti rozhodnutím vnitrostátních orgánů, které schválily změny menšího rozsahu ve specifikaci produktu [42]. Tak je na jedné straně lépe respektováno právo žalobců na soudní ochranu a na druhé straně právní jistota tak, že se zamezí tomu, aby rozhodnutí Komise byla *a posteriori* zbavena právního základu [43].

67. Povinnost zajistit účinnou soudní ochranu těch, kteří se obrátili na vnitrostátní soudy, a kteří jsou k tomu oprávněni unijním předpisem, a případně principy dobré správy [44], by měla vést Komisi k tomu, aby ve svém posouzení žádostí zahrnula okolnost, že zde jsou před vnitrostátními soudy členského státu dosud nerozhodnuté žaloby proti rozhodnutí vnitrostátních orgánů [45].

68. Ve stejném duchu by vnitrostátní orgány neměly předložit Komisi žádost o změnu menšího rozsahu specifikace CHOP, pokud před vnitrostátními soudy jsou dosud nerozhodnuté žaloby proti jejímu schválení nebo, *a fortiori*, pokud byl vnitrostátním soudem vydán zrušující rozsudek, přestože není konečný.

69. Shrnuto, Komise by se měla zdržet vyřizování žádosti o změnu menšího rozsahu specifikace CHOP jak tehdy, pokud si je vědoma existence nerozhodnutých soudních žalob proti vnitrostátním rozhodnutím o schválení, tak tehdy, pokud jsou zde rozsudky, které je zcela nebo zčásti zrušují. Pokud by tomu tak nebylo, případné zrušení tohoto vnitrostátního rozhodnutí konečným rozsudkem vnitrostátních soudů členského státu, které mají povinnost rozhodnout o žalobách, které k nim byly podány, vyvolala by tato ztráta platnosti, k níž došlo, ztrátu platnosti samotného rozhodnutí Komise.

IV. Závěry

70. S ohledem na výše uvedené navrhuji Soudnímu dvoru, aby na otázku položenou Conseil d'État (Státní rada, Francie) odpověděl takto:

„Článek 49 odst. 4, a čl. 53 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1151/2012 ze dne 21. listopadu 2012 o režimech jakosti zemědělských produktů a potravin a článek 6 nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 664/2014 ze dne 18. prosince 2013, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1151/2012, pokud jde o stanovení symbolů Unie pro chráněná označení původu, chráněná zeměpisná označení a zaručené tradiční speciality a o některá pravidla pro původ, procesní pravidla a další přechodná pravidla ve vazbě na článek 47 Listiny základních práv Evropské unie, musí být vykládány v tom smyslu, že vnitrostátní soudní orgány nemohou rozhodnout o nevydání rozhodnutí o projednávaných žalobách podaných proti rozhodnutím vnitrostátních orgánů, která se týkají změn menšího rozsahu specifikace chráněného označením původu, s odůvodněním, že zatímco o těchto žalobách nebylo dosud rozhodnuto, Komise tyto žádosti schválila a zveřejnila v *Úředním věstníku Evropské unie*."

42 – V této výjimečné situaci by bylo třeba přijmout vhodná opatření k prodloužení lhůty pro rozhodnutí tak, aby nedošlo k předpokládanému schválení žádosti.

43 – Rozsudek Soudního dvora ze dne 23. dubna 2018, CRM v. Komise (T-43/15, EU:T:2018:208, nepublikováno), dospěl k závěru, že Komise nemohla zapsat CHZO Piadina Romagnola, když italský orgán schválil a předal žádost Komisi šest dní po částečném zrušení specifikace produktu rozsudkem vnitrostátního soudu prvního stupně. Komise schválila toto CHZO a zveřejnila své rozhodnutí v *Úředním věstníku Evropské unie*, aniž vyčkala na rozhodnutí o kasačním opravném prostředku podaného u Consiglio di Stato (Státní rada, Itálie) proti zrušujícímu rozsudku soudu prvního stupně.

44 – Článek 41 Listiny. Na něj odkazoval Tribunál ve svém rozsudku ze dne 23. dubna 2018, CRM/Komise (T-43/15, EU:T:2018:208, nepublikováno), body 67 až 83.

45 – Komise musí provést toto posouzení v rámci pravomoci analyzovat, kterou má v evropské fázi řízení podle čl. 50 odst. 1 nařízení (EU) č. 1151/2012.